

Pünkösöd hétfői istentisztelet 2022. június 6-án

Élő tagok – élő egyház

Énekek: 369,1-3 377,1 376 463,3 392

Lekció: ApCsel 2,22-41

[22](#) Izraelita férfiak, halljátok meg ezeket az ígéket! A názáreti Jézust, azt a férfiút, akit az Isten igazolt előttetek erőkkal, csodákkal és jelekkel, amelyeket általa tett az Isten közöttetek, ahogyan magatok is tudjátok, [23](#) azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a bűnösök keze által keresztre szögeztétek és megöltétek. [24](#) De őt Isten feltámasztotta, feloldva a halál fájdalmait, mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt [25](#) Mert ezt mondja róla Dávid: „Az Úrra tekintek szüntelen, mert jobbom felől van, hogy meg ne tántorodjam. [26](#) Ezért örül a szívem, és ujjong a nyelvem, és még testem is reménységben fog nyugodni, [27](#) mert nem hagyod lelkemet a holtak hazájában, nem engeded, hogy Szented elmúlást lásson. [28](#) Megismerteted velem az élet útjait, betöltesz engem örvendezéssel a te orcád előtt.”

[29](#) Testvéreim, férfiak! Hadd szóljak nektek nyíltan ősatyánkról, Dávidról: meghalt, eltemették, és sírja is nálunk van mind a mai napig. [30](#) De próféta volt, és tudta, hogy Isten esküvel fogadta neki, hogy véreből valót ültet a trónjára, [31](#) ezért előretekinve, a Krisztus feltámasztásáról mondta azt, hogy nem marad a holtak hazájában, és teste sem lát elmúlást. [32](#) Ezt a Jézust támasztotta fel az Isten, aminek mi valamennyien tanúi vagyunk. [33](#) Miután tehát felemeltetett az Isten jobbjára, és megkapta az Atyától a megígért Szentlelket, kitöltötte ezt, amint látjátok is, halljátok is. [34](#) Mert nem Dávid ment fel a mennyekbe, hiszen ő maga mondja: „Így szól az Úr az én Uramhoz: Ülj a jobb kezem felől, [35](#) míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem.” [36](#) Tudja meg tehát Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Krisztussá tette őt: azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettétek.

[37](#) Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, és ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: Mit tegyünk, testvéreim, férfiak? [38](#) Péter így válaszolt: Térjete meg, és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát. [39](#) Mert tiétek ez az ígéret és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk. [40](#) Még más szavakkal is lelkükre beszélt, és így kérlelte őket: Szabaduljatok meg végre ettől az elfajult nemzedéktől! [41](#) Akik pedig hallgattak a szavára, megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk.

„Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, és ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: Mit tegyünk, testvéreim, férfiak? Péter így válaszolt: Térjete meg, és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” ApCsel 2,37-38

Kedves Testvéreim,

Az első pünkösdről talán azt is mondhatnánk, hogy ez volt az **első evangelizáció** az Úr Jézus mennybemenetele után. Olyan Jézusra mutató igehirdetés, ahol azok, akiket az ige megérintett, felismerték, hogy Isten előtt kárhozatra méltó bűnösök („*akit ti keresztre feszítettétek*”) és bűnbánattal „*odabékültek*” az Úr Jézushoz.

A Szentlélek kitöltetése mellett ezen az ünnepen a keresztyén **egyház megalakulására** is emlékezünk. És akkor emlékezünk jól és helyesen, ha az egyház lelki megújulását tartjuk szem előtt, ha arra vágyunk, hogy az evangélium minél többeket **érintsen meg és hívjon el elkötelezetten követni** az Úr Jézust. Ami úgy valósul meg, ha az egyes szolgálattevőinek és tagjainak életében Isten végzi s elvégzi az Ő újjáteremtő munkáját.

Ezért vegyük számba, hogy magunk is készek vagyunk-e úgy hallgatni az igét, hogy az szíven találhasson minket, hiszen azért hangzik. Az ember életében ugyanis a változás ott kezdődik, hogy Isten igéje szíven találja, célba jut, hogy elvégezze, amiért Isten küldte. Ez a Szentlélek munkája, aki *„megérteti velem az igét, így hitre eljuttat és velem marad mindörökké”*. Ez formálta a Szentlélek kitöltetésekor anyaszent-egyházzá mindazokat, akik **nem tértek ki** az ige elől, nem váltottak át gyorsan más témára, ne háritottál el maguktól a halottakat, hanem **engedték**, hogy az ige hasson bennük, vezesse őket.

Az apostolok bizonyágtételükkel *„anyaszentegyházat formáltak”*, illetve voltak ebben **Isten eszközei**. Mert az Egyház nem egy intézmény vagy földi/társadalmi szervezet, mint ahogyan látjuk is, hogy nem is emberi akaratból vagy elhatározásra jött létre és maradt fenn mindeddig. Inkább azt mondhatjuk, hogy **annak ellenére** van, hogy az emberek, sőt a tagjai is mit megtesznek magatartásukkal az ellehetetlenítéséért! Az Egyház – az egyetemes keresztyén anyaszentegyház (amelyet *Isten Fia a világ kezdetétől annak végig, az egész emberi nemzetségből Igéje és Szentlelke által elhívott*), és nem egyik vagy másik felekezet – Krisztus teste, vagyis élő szervezethez hasonlítható – hitben, vagyis az Úr Jézusban élő tagjain keresztül az élő Krisztus nyilvánul meg, Ő látható benne.

Kedves Testvéreim, az **élő hit** pedig nem velünk született tulajdonság vagy képesség. Nem a keresztyén hagyományok gyakorlása révén (keresztség, konfirmáció), nem is neveltetés által teszünk szert rá, akkor sem, ha ezek **fontos** és nem elhanyagolható szempontok. Ezért **nem elég** azt gondolni, hogy aki ebben megmarad, az egyszer mennybe jut. Ez még a **gazdag ifjúnak** sem volt elég, aki pedig micsoda tiszta életű fiatalember volt! A kérdésére *„Mit cselekedjem, hogy az örök életet megnyerjem?”*, nem azt válaszolta neki az Úr Jézus, hogy nagyszerű, ahogyan élsz, csak így tovább, ebben tarts ki, hanem azt, hogy ez önmagában kevés, nem elég.

Az élő hit ugyanis a Jézussal való **személyes találkozás** eredményeként **születik** meg az emberi szívben. Amikor az Ő igéje egzisztenciálisan érint meg, mint akkor a pünkösdi ünnepelésére egybegyűlteket. **Van-e ilyen élő hitünk**, volt-e ilyen találkozásunk az Igében az élő Úrral? Van-e elkötelezettségünk az Úr Jézus követésére?

Mennyi helyről, szórványból, milyen sokféle nyelven beszélő zsidók voltak együtt Jeruzsálemben, amikor a pünkösdi kapcsán hálát adtak a termésért. És bár bizonyos szertartások elvégzésére **érkeztek, hogy a hagyományokat megtartsák**, és eleget tegyenek a törvénynek, **mégis**, amikor az apostolok a feltámadott Jézus

Krisztusról tettek bizonyosságot, ez őket megérintette. Az általuk is jól ismert prófétai kijelentések valóban egy olyan képpé álltak össze, amely kétségtelenül az Úr Jézusra mutatott: Íme, Ő az, akiben mindez beteljesedett. *Feltámasztotta Őt az Isten, felemelte, s miután megkapta a Szentlelket, kitöltötte azt.* S mindenki, aki **el- és befogadó hittel** válaszolt erre az érintésre, **kapta a Szentlélek ajándékát** (jelenlétének első bizonyítéka éppen a bűnbánat lelke), hiszen a Szentlélek által van Jézus jelen a világban és az Őt befogadók életében. A **Szentlélek elválaszthatatlan Jézustól** és a Benne hívóktól. Így az egyháztól is.

Olyan jól fogalmazta meg valaki: *„A Szentlélek nélküli keresztyén egyház az lehet egy jótékonykodó egyesület, de Isten erejét nélkülözi. Az ilyen közösségbe tartozók lehetnek vallásos közösségbe tartozók, de ha nincs ott az Isten Szentlelke, az nem Isten népe. Az nem Isten kiválasztott közössége, az nem a gyülekezet, és nem az egyház. Az egyház és a gyülekezet Isten Szentlelkétől lesz azzá, ami. Az ember egysége, együtt járása, együtt látása az Istennel csak a Szentlélek által lehetséges. Mindenkinek adja Isten az ő Lelkét, aki Jézus Krisztust behívja az életébe, s amikor ezt megteszi, abban a pillanatban beköltözik a szívébe Isten az Ő Szentlelke által.”* És hozzátehetjük: *„Akiiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai”.* (Rm 8,14)

Kedves Testvéreim! Ezért **nem mindegy**, hogy úgy tekintjük-e magunkat **egyháznak, mint emberek vallási közössége**, amihez nem szükséges a Szentlélek jelenléte, és végezzük különféle tevékenységeinket. **Vagy Isten Szentlelkének jelenléte tesz minket egyházzá** azáltal, hogy egyen-egyenként Isten igéjének az érintése alatt átértük azt, amit az igében olvastunk: **„Mit cselekedjünk?”** Mit tegyek, hogy az ige ereje bennem munkálkodjon, hogy megszabaduljak..., hogy Isten értelmet adjon az életemnek, hogy elvegye a félelmemet, hogy elnyerjem az örök életet? – és sorolhatnánk. **Mert ha az ige megérint**, akkor az rendezést von maga után.

És akkor komolyan vesszük a kapott választ is: *„Térjete meg... és veszitek a Szentlélek ajándékát...”* Bizony, hányan **vágynak a Szentlélekre, de nem úgy**, mint isteni személyre, akinek alárendelnék magukat, **hanem mint** egy kifogyhatatlan erőre, erőforrásra, vezetésre, biztonságra, oltalomra, amivel ők rendelkeznének... de csak úgy magában – ilyen pedig **nincs!** Mert a Szentlélek **nem valami erő, hanem valaki. Isten**, a Szentháromság 3. személye, és elválaszthatatlan az Úr Jézus Krisztustól, Őt dicsőíti, Vele adatik, Vele köt össze és Általa munkálkodik az emberben is.

Megtérni azt jelenti: *elfordulni* – és *odafordulni*. **Elfordulni** a régitől, ami ítélet alatt van, **odafordulni** Jézushoz, aki elvette az ítéletet. **Megtérni** azt jelenti: **Irányt változtatni**. Valamit (valakit, mint Ráháb Jerikó királyát és isteneit) megtagadni, elhagyni, Valakihez, Jézushoz ragaszkodni. A **kereszttség** pedig a bűnbocsánat elfogadása és **az új élet vállalása** volt, vagyis annak a szövetségnek az elfogadása, hogy most már tudom, hogy **Jézus az életem szövetséges társa**. Ez a szövetség

nemcsak kötelez engem, hanem számomra védelem, oltalom, biztonság – még a kárhozat fenyegetésével szemben is.

Kedves Testvéreim! Az egyház **születésnapja** van. Mit kérhetünk, várhatunk? Engem nagyon elszomorít olyan jelenségek, hangúlyok jelenléte, ami nem biblikus és az egyház missziói küldetésétől idegen... A pünkösd ünnepe különösen is hangsúlyozza az egyházért, egyházunkért való imádságot. Hogy Isten **adjon élő hitű** lelkipásztorokat és más lelki munkásokat, gyülekezeti vezetőket, **árassza ki Lelkét** vezetőkre, elöljárókra, igehirdetőkre és hallgatókra, hogy az ige minél többeket megérintsen, **szíven üssön**. Engedjük, hogy a Lélek végezze a maga munkáját az által, hogy személyessé teszi, és a szívünkben, a szívekben magyarázza az üzenetet. Ezt **ne mi akarjuk elvégezni**, még ha sokszor ez nagy kísértés is, mert nem tudjuk. De engedjük, hogy **Ő kezdje rajtunk**. Állítsuk magunkat „szélirányba”, mert a Lélek fúj. Engedjük, hogy az ige megérintsen, leleplezzen, megláttassa velünk, hogy az Úr Jézus Krisztus nélkül, a **Golgotán** elvégzett váltságműve nélkül minden vallásosságunk, hívősködésünk kevés az üdvösséghez. „Egy út vezet csak égbe, s az *Golgotán* visz át” – ahogyan egy nagyon szép ének szövege mondja.

Erre az útra hív minket a Lélek, amikor szíven talál, s amikor adja a választ: *Térjete meg... s veszitek a Szentlélek ajándékát. Mert nektek lett az ígélet...*

Kedves testvéreim, nagyszerű üzenet hangzik ma közöttünk: Minden **gyarlóságunk ellenére** lehetünk, válhatunk krisztusi emberekké, és ott, ahol újjászületnek az egyes tagok, meglátszik a megújulás az egyházon is. Ebben az értelemben, így fundamentoma az egyháznak Jézus Krisztus, nem az általunk hirdetett tanítások miatt, hanem az Ő üdvözítő kegyelméért. Mert Őrá lehet alapozni, életet építeni, amely megmarad. *Ámen*